

право (*ius ubique docendi*) у Болон'ї, наприклад, було дещо обмежене, в цьому місті викладачі складали присягу університету, у якій обіцяли не залишати кафедру. У Болон'ї був студентський ректор і студентське самоврядування. Це було зумовлене тим, що призначення на посаду викладача і його оплата перебувала під контролем муніципалітету, тоді як переважна більшість студентів приїжджали з інших регіонів і через те мали відстоювати свої права перед владою міста.

Все це треба нам знати, аби не уподібнюватися у рецепції принад Болонської системи нашим віддаленим і не дуже предкам, які у рабський спосіб, бездумно, некритично спочатку переймали все іноземне, забувши, що Бердичів – це не Париж, а потім «донаслідувалися» до того, що перетворили свою рідну землю на полігон випробувань різних недоброякісних соціально-політичних учень та ідеологій, тієї «духовної» їжі, яку західний шлунок не переваривши вивергнув назовні, а ми з радістю її проковтнули.

Т.М. Плохута, викладач

Сумський державний університет, м. Суми

ТЕСТУВАННЯ ЗНАНЬ З ІНОЗЕМНИХ МОВ СТУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТУ В УМОВАХ КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

У зв'язку з входженням системи вищої освіти України в Болонський процес та введенням кредитно-модульної системи організації навчального процесу, що передбачає безперервний контроль знань, умінь та навичок студентів, виникає потреба застосування тестових методик контролю.

В умовах кредитно-модульної системи для кожного залікового модуля (а їх нараховується 12 за два роки викладання іноземних мов студентам немовних спеціальностей) необхідно розробити банк тестових завдань. Для того щоб оцінна функція тестового контролю успішно реалізувалась у практиці навчання, контролю мають бути властиві такі якості, як валідність, цілеспрямованість, адекватність, репрезентативність, об'єктивність та систематичність.

Відповідно до ступеня сформованості мовних та мовленнєвих умінь застосовуються такі види систематичного тестового контролю, як поточний, рубіжний і підсумковий, що проводяться поурочно, після завершення модуля та семестру відповідно.

Як свідчить практика, важливим етапом у впровадженні тестового контролю є підготовка тестових матеріалів. Цей процес передбачає такі кроки:

- а) визначення мети та формату тесту;

- б) визначення об'єктів тестування;
- в) відбір тестових завдань;
- г) складання інструкцій до цих завдань.

Щоб адекватно відібрати завдання для тесту, необхідно знати їх класифікацію. У вітчизняній та зарубіжній науковій літературі розрізняють такі типи тестових завдань:

- завдання закритого типу (множинного та перехресного вибору, та завдання на упорядкування);
- завдання відкритого типу (завдання на доповнення).

На основі виділених вище ознак тесту можна сформулювати таке його визначення: тест - це підготовлений відповідно до певних методичних та дидактичних вимог комплекс контрольних завдань, що пройшов попереднє випробування, проводиться в однакових для всіх умовах, тривалість та характер якого зумовлені об'єктивними факторами, результати його піддаються кількісному та якісному оцінюванню і дають змогу встановити рівень сформованості мовних та мовленнєвих умінь за допомогою спеціальної шкали заздалегідь встановлених критеріїв.

Таким чином, в умовах кредитно-модульної системи організації навчального процесу у зв'язку з скороченням аудиторних часів, роль тестування як виду контролю знань, умінь та навичок студентів з іноземних мов підвищується. Але тестування має і суттєві недоліки. Намагання підвищити об'єктивність контролю знань, умінь та навичок студентів шляхом тестування, призводить до уніфікації його процедури без урахування індивідуальних особливостей студентів. Таким чином, виникає необхідність пошуку альтернативних форм тестового контролю, які надали б право студентам вибирати формат тестування.

Г.І.Кищенко, провідний соціолог,
anna-1@ukr.net

М.А.Нахабич, провідний інженер,
nahabich@univ.kiev.ua

Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, м. Київ

БОЛОНСЬКИЙ ПРОЦЕС І ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ (ОЧИМА ЕКСПЕРТІВ)

Приєднання України до Болонської угоди зумовило суттєві зміни в існуючій національній системі вищої освіти. Зміна парадигми освіти потребує модернізації як матеріально-технічної бази, так і форм та змісту навчального процесу в цілому, що супроводжується, в тому числі, і психологічною адаптацією об'єктів освіти.